Comunitat que manté obertes les portes de l’educació

written by Rosa Iglesias | 16 de June de 2025

Quan el meu fill va començar en l’IES Alfons II, la por al canvi era molt gran, però en pocs mesos eixe sentiment va donar pas a una cosa molt distinta. Hui dia, després de tres anys com a mare voluntària en l’institut, la il·lusió de pertànyer a la comunitat de l’Alfonso fa que la meua visió de l’educació, de la convivència, dels valors i de la humanitat haja canviat per complet. Pertànyer a la comunitat que ajuda i impulsa les actuacions educatives d’èxit (AEE) és una experiència que mai vaig pensar viure. Cada grup interactiu (GI), cada biblioteca tutoritzada (BT), ajudant a una diversitat cada dia major de xiquets i xiquetes, fa que la visió que tenia de l’educació tradicional (en la qual jo em vaig criar) canvie, i eixe canvi siga a “molt millor”.

Cada xiquet, cada xiqueta ve amb una realitat distinta, famílies complexes, distint idioma, vides complicades que a vegades els fan tancar-se en si mateixos, realitats que complicar l’aprenentatge o les relacions amb els altres. La visió de fer les tasques de manera individual, o de no fer-les per no saber, canvia amb les AEE. Tant en GI com en la BT, **les persones voluntàries ajudem** perquè compartisquen coneixements, que aprenguen a respectar-se, a escoltar-se a ells mateixos i als altres, que interactuen, que perden eixa por d’expressar-se que poden tindre en una aula davant

d’un professor. També els “espentem“ en eixos moments difícils en els quals no es veuen capaços de superar un examen o una assignatura. Amb un simple «***per descomptat que pots i jo sé que ho aconseguiràs***», veus com les mirades canvien i com els dones eixa espurna d’il·lusió, sempre necessària, despertant l’amor propi per superar-se. I de pas els demostres com, entre voluntariat i companys, es poden tirar avant exàmens i assignatures, i es poden fixar conceptes que no se’ls oblidaran.

Este curs ens va posar un nou repte amb la gran vaga educativa que hem viscut per una educació de qualitat i en igualtat, just en la recta final del curs. Crec que hem superat este repte en l’Alfonso, respectant el dret del nostre professorat a la vaga i al mateix temps lluitant pel dret a l’educació dels nostres xiquets i xiquetes. Des de la comunitat de l’Alfonso vam intentar i aconseguir buscar una solució per a evitar la suspensió de la BT en les vesprades, trobant un lloc segur per a l’alumnat i aconseguint no abandonar als xiquets i xiquetes que assistixen a la mateixa just quan més ens necessiten. Entre tots els membres de la comunitat hem buscat un espai públic fora de l’institut per a mantindre les **portes obertes** i ajudar a l’alumnat, demanant permís a l’Ajuntament per a poder usar l’espai d’algun centre social d’Oviedo i així respectar el dret a la vaga d’uns i el dret a l’educació dels altres.

I així és que, amb la **il·lusió renovada cada dia** i les ganes que posem tots els voluntaris i voluntàries, mantenint viu el **somni** de l’acció transformadora i l’educació de qualitat per a tots els xiquets i xiquetes, podem de veritat donar-los a tots i cada un d’ells i elles l’oportunitat de superar-se tant a nivell educatiu com personal. Sempre estarem ací per a ells.